

Tiesas (otrā palāta) 2012. gada 12. jūlija spriedums (*Tribunale di Firenze* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocess pret *Maurizio Giovanardi* u.c.

(Lieta C-79/11) ⁽¹⁾

(Policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Pamatlēmums 2001/220/TI — Cietušo statuss kriminālprocesā — Direktīva 2004/80/EK — Kompensācija noziegumos cietušajiem — Juridiskas personas atbildība — Kaitējuma atlīdzība kriminālprocesā)

(2012/C 287/15)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Firenze

Lietas dalībnieki pamata procesā

Maurizio Giovanardi, Andrea Lastini, Filippo Ricci, Vito Pighionica, Massimiliano Pempori, Gezim Lakja, Elettrifer Srl, Rete Ferroviaria Italiana SpA

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Tribunale Ordinario di Firenze* — Padomes 2001. gada 15. marta Pamatlēmuma Nr. 2001/220/TI par cietušo statusu kriminālprocesā (OV L 82, 1. lpp.) 2., 3. un 8. panta interpretācija — Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/80/EK par kompensāciju noziegumos cietušajiem (OV L 261, 15. lpp.) 9. panta interpretācija — Juridisko personu kriminālatbildība — Deliktā cietušā tiesības kriminālprocesā saņemt kaitējuma atlīdzību no juridiskas personas, kura netieši atbildīga par zaudējumiem

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2001. gada 15. marta Pamatlēmuma 2001/220/TI par cietušo statusu kriminālprocesā 9. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tāda juridisko personu atbildības režīma kā pamatlietā gadījumā tas pieļauj to, ka noziedzīgā nodarījumā cietušajam nav tiesību kriminālprocesa ietvaros lūgt administratīvu pārkāpumu izdarījušajai juridiskajai personai atlīdzināt kaitējumu, ko tieši izraisījis šis pārkāpums.

⁽¹⁾ OV C 120, 16.4.2011.

Tiesas (virspalāta) 2012. gada 3. jūlija spriedums (*Bundesgerichtshof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *UsedSoft GmbH/Oracle International Corp.*

(Lieta C-128/11) ⁽¹⁾

(Datorprogrammu tiesiskā aizsardzība — Lietotas, no interneta lejupielādētas programmatūras licenču tirdzniecība — Direktīvas 2009/24/EK — 4. panta 2. punkts un 5. panta 1. punkts — Izplatīšanas tiesību izsmelšana — Jēdziens “likumīgais ieguvējs”)

(2012/C 287/16)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *UsedSoft GmbH*

Atbildētāja: *Oracle International Corp.*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Bundesgerichtshof* — Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvas 2009/24/EK par datorprogrammu tiesisko aizsardzību (OV L 111, 16. lpp.) 4. panta 2. punkta pirmās daļas un 5. panta 1. punkta interpretācija — Datorprogrammas eksemplāru lejupielādēšana no interneta datu nesējā, pamatojoties uz programmatūras licenci, ar īpašnieka atļauju — Iespēja kvalificēt šo darbību kā darbību, ar kuru izsmel īpašnieka tiesības izplatīt lejuplādētos eksemplārus — “Lietotu” lejuplādētās programmatūras licenču tirdzniecība, ko veic pirmais ieguvējs — “Likumīgā ieguvēja” jēdziens

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvas 2009/24/EK par datorprogrammu tiesisko aizsardzību 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka datorprogrammas kopijas izplatīšanas tiesības ir izsmeltas, ja autortiesību īpašnieks, kurš ir atļāvis — pat bez maksas — lejupēt no interneta šo kopiju uz datu nesēja, par cenas, kas paredzēta, lai tam sniegtu tam piederošā darba kopijas ekonomiskajai vērtībai atbilstošu atlīdzību, samaksu ir piešķīris arī šīs kopijas izmantošanas tiesības bez ierobežojuma laikā;
- 2) Direktīvas 2009/24 4. panta 2. punkts un 5. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka izmantošanas licences tālākpārdošanas gadījumā, kas izraisa datorprogrammas kopijas, kura lejupēta no autortiesību īpašnieka interneta vietnes, pārdošanu, — t.i., licences, kuru pirmajam ieguvējam minētais īpašnieks sākotnēji piešķīris bez ierobežojuma laikā un par cenas samaksu, kas tam ļauj saņemt tā

darba kopijas ekonomiskajai vērtībai atbilstošu atlīdzību, gadījumā — minētās licences otrais ieguvējs, kā arī jebkurš cits nākamais ieguvējs varēs atsaukties uz izplatīšanas tiesību izsmelšanu, kas paredzēta minētās direktīvas 4. panta 2. punktā, un līdz ar to varēs tikt uzskatīts par likumīgo datorprogrammas kopijas ieguvēju minētās direktīvas 5. panta 1. punkta nozīmē un izmantot pavairošanas tiesības, kas paredzētas šajā pēdējā tiesību normā.

(¹) OV C 194, 2.7.2011.

Tiesas (trešā palāta) 2012. gada 12. jūlija spriedums (Oberster Gerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Compass-Datenbank GmbH/Republik Österreich

(Lieta C-138/11) (¹)

(Konkurence — LESD 102. pants — Jēdziens “uzņēmums” — Datubāzē uzglabāti komercrēģistra un uzņēmumu rēģistra dati — Šo datu savākšana un publiskošana pret atlīdzību — Valsts iestāžu atteikuma izmantot šos datus atkārtoti ietekme — Direktīvas 96/9/EK 7. pantā paredzētās “sui generis” tiesības)

(2012/C 287/17)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Compass-Datenbank GmbH

Atbildētāja: Austrijas Republika

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Oberster Gerichtshof — LESD 102. panta interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums, kurā par piekļuvi komercdarbības un sabiedrību rēģistram (Firmenbuch) ir noteikta atlīdzība un ir aizliegta šī rēģistra cita veida komerciāla izmantošana — Saimnieciskas darbības jēdziens — Dominējoša stāvokļa ļaunprātīga izmantošana — Būtisko resursu doktrīnas (essential-facilities doktrīna) piemērošanas joma

Rezolutīvā daļa:

Valsts iestādes darbība, ko veido datu, kurus uzņēmumiem ir pienākums paziņot saskaņā ar tiesiskiem pienākumiem, saglabāšana datubāzē, lai ļautu ieinteresētajām personām iepazīties ar šiem datiem un/vai tām nosūtītu to kopijas papīra formātā, nav saimnieciska darbība, un tādējādi šī valsts iestāde šīs darbības ietvaros nebūtu

jāuzskata par uzņēmumu LESD 102. panta izpratnē. Tas, ka šī iepazīšanās un/vai kopiju nosūtīšana tiek veikta pret likumā paredzētu, nevis attiecīgā veidojuma tieši vai netieši noteiktu atlīdzību, negroza šīs darbības juridisko kvalifikāciju. Turklāt, ciktāl šāda valsts iestāde, atsaucoties uz saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 11. marta Direktīvas 96/9/EK par datubāzu tiesisko aizsardzību 7. pantu tai kā attiecīgās datubāzes izveidotājai piešķirto sui generis aizsardzību vai jebkurām citām intelektuālā īpašuma tiesībām, aizliedz jebkādi citādi izmantot šādi savāktus un publiskotus datus, tā arī neveic saimniecisku darbību un šīs darbības ietvaros nebūtu uzskatāma par uzņēmumu LESD 102. panta izpratnē.

(¹) OV C 186, 25.6.2011.

Tiesas (otrā palāta) 2012. gada 5. jūlija spriedums (Södertörns tingsrätt (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Torsten Hörnfeldt/Posten Meddelande AB

(Lieta C-141/11) (¹)

(Vienlīdzīga attieksme nodarbinātības un profesijas jomā — Aizliegums diskriminēt vecuma dēļ — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru piešķirtas beznosacījumu tiesības strādāt līdz 67 gadu vecumam un atļauts automātiski izbeigt darba līgumu tā mēneša beigās, kurā darba ņēmējs sasniedz šo vecumu — Vecuma pensijas apmēra neņemšana vērā)

(2012/C 287/18)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Södertörns tingsrätt

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Torsten Hörnfeldt

Atbildētāja: Posten Meddelande AB

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Södertörns tingsrätt — Vispārējā tiesību principa par diskriminācijas vecuma dēļ aizliegumu un Padomes Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV L 303, 16. lpp.), 6. panta interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums un koplīgums, kurā darba ņēmējam ir piešķirtas beznosacījuma tiesības strādāt līdz 67 gadu vecuma sasniegšanai un kurā ir paredzēta automātiska darba attiecību izbeigšana bez uzteikuma tā mēneša beigās, kurā darba ņēmējs sasniedz 67 gadu vecumu, neņemot vērā pensiju, kāda viņam faktiski varētu tikt maksāta